रामेण रामप्रीत्या अनन्यचिंता पौलोमीव ॥ नहुषरुद्धा पौलोमीव ॥२५ ॥ तदेकवासइतिव्याख्यातं ॥ राक्षसीभिस्तर्ज्यमाना दृष्टेत्युत्तरेणान्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८॥
कथंचिदादौ तूष्णीं रामकथाप्रस्तावेन ॥ सर्वमर्थं रामसुग्रीववृत्तांतं ॥ २९ ॥ तदेवाह ॥ रामसुग्रीवसख्यंचेति ॥ नियतः समुदाचारोदृढपातिव्रत्यं भर्तरि उत्तमा भक्तिश्चा

अनुरक्ताहिवैदेहीरामंसर्वात्मनाशुभा॥ अनन्यचिंतारामेणपौलोमीवपुरंदरे॥ २५॥तदेकवासःसंवीतारजोध्वस्तातथैवच॥साम
याराक्षसीमध्येतर्ज्यमानामुहुर्मुहुः॥ २६ ॥राक्षसीभिर्विरूपाभिर्दृष्टाहिप्रमदावने ॥ एकवेणीधरादीनाभर्तृचिंतापरायणा॥ २७॥
अधःशय्याविवर्णांगीपद्मिनीवहिमोदये॥ रावणाद्विनिवृत्तार्थामर्तव्यकृतनिश्चया ॥ २८॥कथंचिन्मृगशावाक्षीविश्वासमुपपादि
ता॥ ततःसंभाषिताचैवसर्वमर्थंप्रकाशिता॥ २९॥रामसुग्रीवसख्यंचश्रुत्वाप्रीतिमुपागता॥ नियतःसमुदाचारोभक्तिर्भर्तरिचोत्त
मा॥ यन्नहंतिदशग्रीवंसमहात्मादशाननः॥ ३० ॥ निमित्तमात्रंरामस्तुवधेतस्यभविष्यति॥ ३१ ॥ साप्रकृत्यैवतन्वंगीतद्वियोगाच्च
कर्षिता॥ प्रतिपत्पाठशीलस्यविद्येवतनुतांगता॥३२॥ एवमास्तेमहाभागासीताशोकपरायणा॥ यदत्रप्रतिकर्तव्यंतत्सर्वमुपकल्प्य
तां॥३३॥इत्यार्षे० वा० सुं० एकोनषष्टितमःसर्गः॥५९॥ ॥७॥ ॥७॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वावालिसूनुरभाषत॥ अ
श्विपुत्रौमहावेगौबलवंतौप्लवंगमौ॥ १ ॥पितामहवरोत्सेकात्परमंदर्पमास्थितौ॥ अश्विनोर्माननार्थंहिसर्वलोकपितामहः॥ २ ॥
सर्वबाध्यत्वमतुलमनयोर्दत्तवान्पुरा॥ वरोत्सेकेनमत्तौचप्रमथ्यमहतींचमूं॥ ३॥ स्ति ॥ इयत्यापि सामग्र्या यद्दशाननं शापादिना न हंति तत्सद
शाननोमहात्मा तपोबलेन शापाऽयोग्यइतिभावः ॥ ३० ॥ अथापि सीतावरोधजन्यपापेन मृतप्रायएवसइत्याह ॥ निमित्तमात्रमिति ॥ अतोस्माभिरपि सुशक्यवधएव
सइतिभावः ॥ ३१ ॥ तत्पापकारणमाह ॥ सेति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वलमानः ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वा०सुं० एकोनषष्टितमःसर्गः ॥ ५९ ॥ ॥
तस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥